

1. Di - csérd az Is - tent, mos-tan, ó, én lel - kem!

Csak öt di-csé - rem, a - míg tart é - le - tem,

Fe - je-del-mek - ben nincs re-mény-sé-gem,

Nem lesz em-ber - ben én üd-vös - sé - gem.

2. Mert ők meghalnak, ismét porrá lesznek, / És az élőkön már nem segíthetnek, / Azért boldogok mindazok lesznek, / Akik Istenben erősen hisznek.
3. Gondja az Úrnak vagyon mindenekre, / Mennyre és földre és nagy tengerekre, / A bennük való teremtményekre, / E földön lakó sok szegényekre.
4. Az igazaknak ő megőrizője, / Kegyetleneknek erős büntetője, / A szegényeknek megsegítője, / Az éhezőknek ő éltetője.
5. Megszabadítja Isten a foglyokat, / Látóvá teszi a szegény vakokat, / Fölemeli az elbotlottakat, / Igen szereti az igazakat.
6. És ő megőrzi a jövevényeket, / Szegény árvákat és az özvegyeket, / De megbünteti a bűnösöket, / Eltörli földről ő ösvényüket.
7. Uralkodol te azért, Uram Isten, / Te szent Fiaddal örökké mennyégben, / A Szentlélekkel mind egyetemben, / Dicsérünk téged dicsőségben.